

## ZENON LICZNERSKI - LEKKOATLETA



Po dekoracji srebrnym medalem olimpijskim w Moskwie

### Najważniejsze osiągnięcia sportowe

#### Igrzyska olimpijskie

1976 Montreal, Kanada – IV miejsce w sztafecie 4 x 100 m (38,83)

1980 Moskwa, ZSRR – srebrny medal w sztafecie 4 x 100 m (38,33)

#### Mistrzostwa świata

1983 Helsinki, Finlandia – VI miejsce w sztafecie 4 x 100 m

#### Mistrzostwa Europy

1978 Praga, Czechosłowacja – złoty medal w sztafecie 4 x 100 m

Czterokrotny Mistrz Polski na 100 i 200 m (1976 i 1977), dziewięciokrotny rekordzista Polski.



Na zdjęciu: Polska ekipa olimpijska defiluje na łożnickim stadionie w Moskwie

## Z elbląskiego Startu na światowe areny

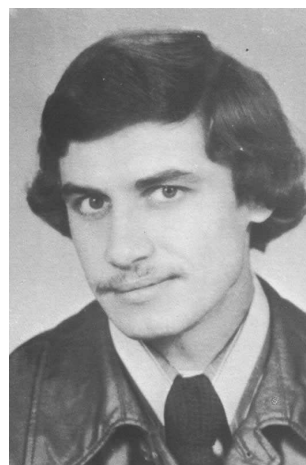
Urodził się w Elblągu 27 listopada 1954 roku, a talent biegacza u młodego Zenona Licznerskiego wykryli Lech Walczak i Henryk Zieliński - nauczyciele wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 2 przy ul. Robotniczej.

Po podstawówce, Licznerski uczył się w Zamechowskiej Szkole Zawodowej, w której wielkim orędownikiem wychowania młodzieży przez sport był dyrektor Zbigniew Adamczyk.

W systematycznie organizowanych spartakiadach młodzież miała okazję do wykazania się umiejętnościami w sportowych konkurencjach indywidualnych i w grach zespołowych. Tymczasem Licznerski wspierany przez Kazimierza Kowalczyka, nauczyciela w-f, a wcześniej znakomitego panczenistę, z roku na rok poprawiał rekordy życiowe.

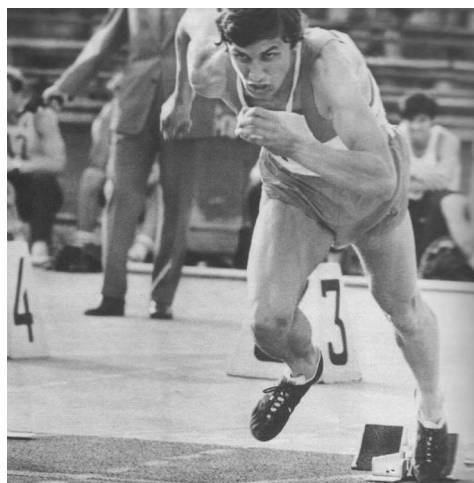
Młody talent wyłuskali szkoleniowcy gdańskiej Lechii. Za szlifowanie diamentu zabrał się Bohdan Dudalewicz. Kolejne losy zaprowadziły Licznerskiego na Śląsk do Górnika Zabrze, a później sportowo i zawodowo związał się z wojskiem. Reprezentował barwy Legii Warszawa, a w kadrze narodowej przygotowywanej na Olimpiadę w Montrealu jego trenerem był Winicjusz Nowosielski. Nie udało się na Olimpiadzie w Kanadzie stanąć ze sztafetą na medalowym podium, ruszyła praca pod wodzą trenera Tadeusza Cucha nad budową formy na Igrzyska Olimpijskie w Moskwie.

Na zdjęciu Zenon Licznerski przed olimpijskim startem w Moskwie



Gdyby nie fatalny, pierwszy tor z którego startowaliśmy na olimpiadzie w Moskwie, byłoby złoto naszej sztafety – wspomina Licznerski. - Biegaliśmy po najgorszym, ostrym torze wspólnie z Krzysztofem Zwolińskim, Leszkiem Duneckim i Marianem Woroninem. Na mecie cieszyliśmy się ze srebra i nowego rekordu Polski 38,33, chociaż odczuwaliśmy niedosyt, bo pierwsza na mecie była sztafeta ZSRR w czasie nowego rekordu Europy 38.26

Na zdjęciu: start Zenona Licznerskiego do biegu



Po rozstaniu z bieżnią w 1987 roku Zenon Licznerski, zawodowy wojskowy w randze starszego chorążego sztabowego, był trenerem lekkoatletów w Legii Warszawa, asystentem kadry narodowej prowadzonej przez Ireneusza Zgrzebnickiego, trenerem kadry narodowej juniorów.

Zenon Licznerski ma rodzinę w Elblągu, odwiedza miasto nie tylko z tego powodu. W czasach byłego województwa elbląskiego i prężnej działalności Komitetu Olimpijskiego Warmii, Żuław i Powiśla, nie odmawiał udziału w cyklicznie organizowanych z dużym rozmachem kwietniowych „Dniach Olimpijczyka”.

Zebrał Andrzej Maria Minkiewicz